

## **КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА**

На сучасному етапі розвитку технічного і технологічного прогресу зростає роль інформаційних технологій у всіх сферах життя суспільства, у тому числі і в сфері освіти. Особливого значення набула мережа Internet, яка надає широкий доступ до різноманітних інформаційних джерел, чим забезпечує матеріальні умови отримання максимальних обсягів інформації з мінімальними витратами часу.

Сьогодні студент, отримавши план навчання на семестр разом з ним отримує доступ до системи дистанційного навчання, де він може подивитися презентації лекцій і прочитати конспект лекцій, який для нього і за нього написав викладач. В системі дистанційного навчання розміщено також методичні вказівки, які допомагають підготуватися до практичних/семінарських занять, методичні роз'яснення, як виконати індивідуальне завдання, розміщено збірки тестів і задач, що облегшує підготовку до контрольних заходів, заліків, екзаменів. Така організація навчального процесу орієнтує студента на самостійну роботу, автоматизує проведення контрольних заходів, дає можливість гнучке планувати свій графік навчання і комбінувати його з роботою. Однак, дистанційне навчання має і свої складнощі. За своїм змістом дистанційне навчання дуже схоже з заочним. Проте, заочна система навчання передбачає, що студент вже має досвід практичної роботи за обраною галуззю знань або спеціальністю. На відміну від студентів заочної форми навчання, студенти денної форми навчання спочатку обирають ВНЗ, факультет, галузь знань, спеціальність і лише на другому, або третьому курсі починають працювати. За таких умов особливого значення набуває індивідуалізація навчання, поширення консультаційної роботи, проведення навчальної роботи у малих групах. Найважливішими видами самостійної індивідуальної роботи у таких умовах є написання реферату, есе, наукової статті. Всі ці види самостійної роботи націлені на поглиблене опрацювання питань навчальної дисципліни на основі ознайомлення з навчальною і науковою літературою. Метою таких видів роботи є формування навичок систематизувати матеріал, зіставляти різні точки зору, аналізувати науковий текст. Виступ з рефератом та презентацією його основних положень стає необхідним тренінгом уміння виступати перед слухачами. Організувати такий захід лише у дистанційному форматі неможливо. Для виступу перед слухачами необхідні слухачі. Такий виступ має включати як іманентну частину – відповідь на питання. При цьому питання задає не лише викладач, але і зацікавлена аудиторія. Таким чином формуються навички наукової дискусії, що є важливим етапом підготовки до захисту випускної дипломної роботи і магістерської дипломної роботи.

Дистанційна форма навчання висуває підвищені вимоги до викладача, потребує забезпечення кожної навчальної дисципліни наступними методичними матеріалами: підручником або навчальним посібником, конспектом лекцій, презентаціями лекцій, методичними вказівками до семінарських/практичних занять, методичними вказівками до самостійної роботи, завданнями до самостійної роботи, збірниками тестів та задач. Від викладача як науковця очікується, що на сторінці навчальної дисципліни, яку він викладає, будуть розміщені його наукові публікації.

Проте у організації роботи викладача відбулись дуже серйозні зміни. Дроблення навчальних дисциплін, яке прийшло разом з Болонською системою, привело до формування авторських курсів навчальних дисциплін, яким властива обмеженість годин аудиторної роботи, але при цьому збільшення обсягу методичної роботи. Проте ці змін не враховані у плануванні витрат робочого часу викладача. Пропозиція: в організації дистанційного навчання враховувати інтереси студентів і одночасно – викладачів.